

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

AVIZE

BANCA CENTRALĂ EUROPEANĂ

AVIZUL BĂNCII CENTRALE EUROPENE

din 18 noiembrie 2008

la solicitarea Consiliului Uniunii Europene cu privire la o propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 94/19/CE privind sistemele de garantare a depozitelor în ceea ce privește plafonul de garantare și termenul de plată a compensațiilor

(CON/2008/70)

(2008/C 314/01)

Introducere și teme juridic

La 24 octombrie 2008, Banca Centrală Europeană (BCE) a primit din partea Consiliului Uniunii Europene o solicitare de consultare cu privire la o propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 94/19/CE privind sistemele de garantare a depozitelor în ceea ce privește plafonul de garantare și termenul de plată a compensațiilor ⁽¹⁾ (denumită în continuare „directiva propusă”).

Competența BCE de a adopta un aviz cu privire la directiva propusă se întemeiază pe articolul 105 alineatul (4) din Tratatul de instituire a Comunității Europene. În conformitate cu articolul 17.5 prima teză din Regulamentul de procedură (regulamentul intern) al Băncii Centrale Europene, Consiliul guvernatorilor adoptă prezentul aviz.

1. Observații cu caracter general

1.1. BCE constată că recenta criză a pieței financiare a confirmat faptul că sistemele de garantare a depozitelor sunt esențiale pentru menținerea încrederii deponenților și, în consecință, pentru menținerea stabilității financiare. BCE sprijină obiectivul subiacent al sporirii încrederii deponenților și înțelege că datorită caracterului urgent al situației directiva propusă se axează pe creșterea plafonului de garantare din cadrul sistemelor naționale de garantare a depozitelor (denumite în continuare „sisteme naționale”) în conformitate cu concluziile Consiliului Ecofin de la 7 octombrie 2008 ⁽²⁾, pe reducerea termenului de plată a compensațiilor și pe suspendarea opțiunii actuale pentru coasigurare.

1.2. În același timp, BCE susține intenția Comisiei de a continua activitatea privind convergența sistemelor naționale, în special în ceea ce privește armonizarea mecanismelor de finanțare ale acestora și de a transmite un raport în această privință către Parlamentul European și către Consiliu până la 31 decembrie 2009 ⁽³⁾. Având în vedere importanța aranjamentelor privind finanțarea sistemelor naționale pentru eficacitatea mecanismului de siguranță financiară și pentru menținerea stabilității financiare, BCE dorește să contribuie la eforturile viitoare ale Comisiei în acest domeniu și încurajează finalizarea la

⁽¹⁾ COM(2008) 661 final.

⁽²⁾ A se vedea comunicatul de presă al celei de-a 2894-a reuniuni a Consiliului (13784/08), disponibilă pe site-ul Consiliului la adresa www.consilium.europa.eu, menționat în secțiunea 1 paragraful 6 al expunerii de motive a directivei propuse.

⁽³⁾ Articolul 12 din Directiva 94/19/CE, astfel cum a fost modificat prin articolul 1 alineatul (6) din directiva propusă; cf. considerentele 1 și 7 din directiva propusă.

timp a raportului Comisiei. În acest context, BCE subliniază că aranjamentele privind finanțarea sistemelor naționale trebuie să respecte, printre altele, interdicția privind finanțarea monetară stabilită în Tratat și, în special interdicția ca băncile centrale naționale să acorde credite pe descoperit de cont sau orice alt tip de facilitate de creditare în sensul articolului 101 din Tratat ⁽¹⁾, astfel cum s-a avut în vedere, mai specific, în avizele anterioare ale BCE cu privire la proiectele legislative naționale ⁽²⁾ și în Rapoartele de convergență ale BCE ⁽³⁾.

2. Observații specifice

2.1. Plafonul de garantare

BCE consideră binevenită creșterea valorii minime a depozitelor garantate la 50 000 EUR până la sfârșitul anului 2008 și majorarea ulterioară la 100 000 EUR ⁽⁴⁾, astfel cum se menționează în concluziile Consiliului de la 7 octombrie 2008 ⁽⁵⁾. În același timp, BCE subliniază că orice creștere a plafonului de garantare peste nivelul celei de-a doua valori menționate mai sus trebuie precedată de o coordonare strânsă la nivelul Uniunii Europene deoarece existența unor diferențe substanțiale între măsurile naționale poate avea un efect negativ și poate crea distorsiuni pe piața unică.

2.2. Reducerea termenului de plată a compensațiilor

BCE consideră binevenită intenția de reducere semnificativă a termenului de plată a compensațiilor pentru depozitele garantate și de a spori astfel încrederea deponenților ⁽⁶⁾. În acest context, BCE dorește să sublinieze că analize recente la nivel internațional au evidențiat faptul că plata promptă a compensațiilor pentru creanțele deponenților este de o importanță capitală pentru protecția eficientă a depozitelor. În același timp, trebuie adoptată o abordare pragmatică pentru introducerea reducerii necesare a termenului de plată a compensațiilor, menținând astfel credibilitatea sistemelor de garantare a depozitelor. Acest lucru implică stabilirea unor procese operaționale eficiente de verificare a creanțelor și de plată a deponenților, precum și asigurarea că există fonduri suficiente. În special, procedurile trebuie aplicate astfel încât dacă o bancă care operează la nivel transfrontalier intră în faliment, deponenții primesc plata compensațiilor la fel de eficient ca și când banca respectivă ar opera într-un singur stat membru. Mai mult, BCE sugerează că planul Comisiei de a evalua dacă este posibilă armonizarea viitoare a aranjamentelor privind finanțarea utilizate de către sistemele naționale ar trebui însoțit de o examinare a eficacității procedurilor de plată a compensațiilor. În concluzie, în afară de reducerea termenului de plată a compensațiilor, BCE sugerează că încrederea publicului în sistemele de garantare a depozitelor poate fi sporită prin îmbunătățirea conștientizării deponenților cu privire la termenii și condițiile privind protecția depozitului, printre altele prin dezvăluirea în mod corespunzător a termenilor și condițiilor de către instituțiile de credit.

Adoptat la Frankfurt pe Main, 18 noiembrie 2008.

Președintele BCE

Jean-Claude TRICHET

⁽¹⁾ Interpretat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 3603/93 al Consiliului din 13 decembrie 1993 de stabilire a definițiilor necesare aplicării interdicțiilor prevăzute la articolul 104 și articolul 104b alineatul (1) din Tratat (JO L 332, 31.12.1993, p. 1).

⁽²⁾ A se vedea punctele 11-14 din Avizul CON/2001/32 al BCE din 11 octombrie 2001 la solicitarea Ministerului de Finanțe portughez cu privire la un proiect de decret-lege pentru modificarea cadrului juridic aplicabil instituțiilor de credit și instituțiilor financiare; punctele 11-13 din Avizul CON/2005/50 al BCE din 1 decembrie 2005 la solicitarea Národná banka Slovenska cu privire la un proiect de lege de modificare a Legii nr. 118/1996 Coll. cu privire la protecția depozitelor bancare și la modificarea anumitor legi, astfel cum a fost modificată ultima dată; punctele 2.1-2.3 din Avizul CON/2007/26 al BCE din 27 august 2007 la solicitarea Ministerului de Finanțe polonez cu privire la un proiect de lege de modificare a Legii privind fondul de garantare bancar și punctele 2.2-2.8 din Avizul CON/2008/5 al BCE din 17 ianuarie 2008 la solicitarea Ministerului de Finanțe polonez cu privire la un proiect de lege de modificare a Legii privind fondul de garantare bancar.

⁽³⁾ A se vedea, de exemplu, Raportul de convergență al BCE din decembrie 2006, p. 30.

⁽⁴⁾ Articolul 7 alineatul (1) din Directiva 94/19/CE, astfel cum a fost modificat prin articolul 1 alineatul (3) litera (a) din directiva propusă și completat prin articolul 2 alineatul (1) primul și al doilea paragraf din directiva propusă, prin care se prevede aplicarea retroactivă a plafonului de garantare majorat de la 15 octombrie 2008; cf. considerentul 3 din directiva propusă și secțiunea 5.3 din expunerea de motive la directiva propusă.

⁽⁵⁾ Consiliul a convenit ca „toate statele membre să acorde pentru o perioadă inițială de cel puțin un an o garanție a depozitelor persoanelor fizice în valoare de cel puțin 50 000 EUR, luând act de faptul că numeroase state membre au decis să crească valoarea minimă garantată la 100 000 EUR”.

⁽⁶⁾ Articolul 1 alineatul (3) din Directiva 94/19/CE, astfel cum a fost modificat prin articolul 1 alineatul (1) din directiva propusă și prin articolul 10 alineatele (1) și (2) din Directiva 94/19/CE, astfel cum a fost modificată prin articolul 1 alineatul (5) din directiva propusă; cf. considerentul 5 din directiva propusă și secțiunea 5.1 din expunerea de motive a directivei propuse.